

lovens Vedtagelse, at endeel Beløb efter nøieste Overveielse eengang for alle ere fastsatte saaledes, at der ikke kan blive Anledning til at føre lange Diskussioner baade i Udvalgene og i Thingene om disse Bevillingers Størrelse. Det maa jo navnlig fra dette Things Standpunkt forekomme overordentlig ønskeligt, om det maatte lykkes Folkethinget at faae Finantsloven færdig i noget kortere Tid, saa at Landsthinget dog fik noget Mere end alene en reen formel Indvirkning paa den, og at det i det Mindste blev muligt for os at blive bekendte med det, vi votere, naar vi votere Finantsloven. Men det er jo ikke muligt for os, naar vi faae den, som vi i Reglen have faaet den, først 14 Dage før Sessjonens Udlob. — Jeg kan heller ikke indrømme Folkethinget den Ret, som ogsaa Kommunalbestyrelsen bestrider, til at kontrollere en Green af Statsstyrelsen. Denne Ret tilkommer ikke ubestrukkende Folkethinget, den tilkommer Regjeringen, Folkethinget og Landsthinget i Fællig. Jeg indrømmer vel, at jeg ikke kan troe, at Folkethinget nogensinde vil gjøre Brug af den Ret, det har villet forbeholde sig ved denne Form af Paragrafen, paa nogen vilkaarlig Maade; jeg troer ikke, det let vilde falde det ind. Om det ogsaa i en kort Tid af en eller anden tilfældig Grund kunde være misfornøiet med Kjøbenhavns Politii, vilde det vist ikke af den Grund unddrage Kommunen denne Bevilling. I det Tilfælde, at en saadan Misfornøielse og en grundet Misfornøielse med Politiet virkelig opkom, kunde man jo ikke give Kommunen Skylden derfor, men Ansvaret derfor maatte jo være den høitærede Justitsministers, som jo først og fremmest er den, der skal paasee, at Politiets Forretninger udføres forsvareligt, og dernæst vilde en Forandring i Bevillingen, om der blev Grund til at foretage den, altid kunne frembringes ved en særlig Lov, ved at Justitsministeren forelagde en Lov, eller ved at et Forslag til en saadan fremkom i et af Thingene og opnaaede Regjeringens Stadsfæstelse. Det er aldeles ubilligt, som Kommunalbestyrelsen meget rigtigt bemærker, at ville gjøre Kommunen ansvarlig for Politiets Virksomhed i det Dieblit, at Bestyrelsen af Politiet er fratagen Kommunen og forbeholdt Staten

selv, og de to høieste Politiebedsmænd blive jo ansatte af Kongen. Jeg kan saaledes ikke Andet end ansee Kommunalbestyrelsens Bemærkninger for fuldkommen vel grundede. — Naar man har nævnt, at Forøgelsen af det Tilskud, som Staten kommer til at give, er ligesaa stort som det tidligere Tilskud, medens Forøgelsen i Kommunens Tilskud ikke er halot saa stort som dens tidligere Tilskud, idet Staten nu skal udrede 40,000 Rdl. isædetfor tidligere en Snees Tusind, og Kommunen skal udrede noget over 100,000 Rdl., medens den tidligere har givet omtrent 80,000 Rdl., saa troer jeg, at man for det Første kan være fuldkommen rolig for, at Kommunen baade strax og især senere, efterhaanden som Hovedstadens Omkreds voger, vil komme til at udrede ikke ubetydeligt Mere, end der fra først af er anslaaet, og ialtfald bliver det forøgede Tilskud for Kommunen en 30—40,000 Rdl., altsaa næsten ligesaa stort som Statens hele Tilskud. Jeg troer altsaa, at Kommunen har et billigt Krav paa at faae et sikkert Tilfagn om et fast, usforanderligt Tilskud fra Staten, og hvis der senere skulde vise sig nogenjomhelst rimelig Grund til at formindste eller indbrage dette Tilskud, saa bør det skee ved en Samvirken af alle den lovgivende Magts Faktorer, og ikke igjennem Folkethinget alene. Hvor lidet jeg end troer — jeg gjentager det — at Folkethinget nogensinde vil misbruge den Myndighed, det her vil forbeholde sig, kan jeg dog ikke erkende, at denne Myndighed i dette Tilfælde med Rette tilkommer det, og jeg maa derfor for Landsthingsets Vedkommende paa det Bestemteste tilraabe, at man gennemfører den af Udvalget foreslaaede Forandring og fører Paragrafen tilbage til dens oprindelige Form.

Christensen: Ja, jeg for mit Vedkommende har ikke kunnet tiltræde det Forslag, som den ærede Ordsfører saa vidtløstigt og indtrængende har anbefalet. Jeg maa tilstaae, at jeg troer, at der er den væsentlige Feil i hans Betragtning, at han gjentagende støtter sig til, at Folkethinget ved den der vedtagne Affattelse af Paragrafen skulde have vindiceret sig en Kontrol, en Indflydelse, som derved skulde være unddraget Lovgivningsmagtens øvrige Faktorer.